

ind og kommenterer sagen, for jeg har forstået det sådan, at sagen vil blive anket til Højesteret.

Det er nu som før min klare opfattelse, at vi er i overensstemmelse med internationale konventioner, når det drejer sig om foreningsfrihed her i landet.

Ulla Tørnæs (V):

Det er korrekt, når arbejdsministeren siger, at lovgrundlaget for afskedigelsen af den pågældende medarbejder er til stede, men problemet er jo, som netop landsrettens præmisser gør opmærksom på, at foreningsfrihedslovens § 2, stk. 2 og 3, ikke er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 11.

Samtidig giver præmisserne i dommen lovgiverne, dvs. Folketinget, et vink med en vognstang om netop at tage stilling til Menneskerettighedsdomstolens nyere praksis med hensyn til forståelsen af Menneskerettighedskonventionens art. 11, og det forholder ministeren sig altså ikke til.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er et problem i sig selv, som regeringen er nødt til at forholde sig til.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er faktisk sådan, at vi løbende har drøftet denne her sag, både her i Folketinget og på internationalt plan. Der har aldrig været belæg for de borgerlige påstande om, at vores lovgivning ikke er i overensstemmelse med menneskerettighederne, og det har været prøvet den ene gang efter den anden.

Jeg mener faktisk, at det lovgrundlag, vi har, og den måde, som vi har valgt at organisere arbejdsmarkedet på, er, at arbejdsmarkedets parter indgår aftaler, og dem, de indgår aftaler med, skal så også være medlem af de foreninger, som der er indgået en aftale med.

Det er i og for sig et spørgsmål om, hvorvidt man – sådan som Venstre tilsyneladende vil – vil gribe ind i arbejdsgivernes ledelsesret og begrænse arbejdsgivernes ret til at indgå aftaler med dem, som arbejdsgiverne gerne vil indgå aftaler med. Og det synes jeg sådan set er et særdeles særpræget synspunkt, al den stund vi jo alle hylder den danske model.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil spørge, om ministeren kan bekræfte, at selve denne mulighed er en integreret del af det danske aftalesystem, og det på en sådan måde,

at hvis parterne fratages muligheden for at lave udtømmende aftaler med hinanden, så bortfalder hele det danske aftalesystem faktisk som grundlag for vores arbejdsmarked?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det kan jeg bekræfte: Hvis vi ændrer på balancen mellem det, som det politiske system skal gøre, og det, som arbejdsmarkedet kan gøre på aftaleområdet, så trækker vi tæppet væk under den danske model, og dermed bidrager vi til at skabe betydelig uro på arbejdsmarkedet.

Charlotte Antonsen (V):

Er ministeren enig i, at det fremgår af dommens præmisser, at der kan rejses tvivl om, hvorvidt Danmark overholder kravene om foreningsfrihed og dermed menneskerettighederne? Det er jo det, der blev fremført af fru Ulla Tørnæs, og det er det, Venstre sætter spørgsmålstegn ved.

Når der nu i dommens præmisser er rejst tvivl, agter ministeren så endnu en gang at se på, om Danmark faktisk efterlever menneskerettigheden på det her område?

Det er jo ikke længere siden end i går, at vi havde en stor diskussion om menneskerettighederne i et andet land, og derfor er det jo særlig vigtigt, når vi går så langt frem i forhold til andre lande, at vi så også hele tiden sørger for at se på, om en ny udvikling betyder, at der kan være problemer i Danmark.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg er ikke enig i den fortolkning, som Venstre har af dommens præmisser. Det vil jeg gerne slå stærkt fast. Jeg mener ikke, at den sætter spørgsmålstegn ved den måde, vi har valgt at organisere arbejdsmarkedet på med henholdsvis aftaler på arbejdsmarkedet, fri forhandlingsret mellem demokratiske, uafhængige foreninger, og så det politiske.

De her sager er flere gange blevet drøftet i internationale fora, og der er hver gang sat spørgsmålstegn ved, om vores lovgivning var i orden, og det er hver gang endt med, at vores lovgivning er i orden.

Tove Fergo (V):

I dommen står der, at landsretten tillægger det herved også betydning, at det må anses for i sig selv betænkeligt og muligt i strid med konventionens bestemmelser om bl.a. ytringsfrihed at forpligte individer til mod deres overbevisning at være medlemmer af fagforeninger med et